

Debatindlæg i Jyllandsposten d. 9. dec. 2020

Debatten om retssikkerhed er velkommen - og nødvendig.

Mink-aflivningerne har skabt debat om demokrati og retssikkerhed. Der er skabt tvivl om menneskers rettigheder, og den garanti og sikkerhed et demokratisk samfund skylder sine borgere. Det er en debat, der både er velkommen og nødvendig.

Men debatten om retssikkerhed er desværre ikke ny. Mange har prøvet at skabe opmærksomhed om, at fundamentet for dansk retssikkerhed er i skred. Og dermed det enkelte menneskes sikkerhed for, at de universelle menneskerettigheder respekteres.

Derfor appellerede en stor gruppe danskere ved Folketingets åbning i oktober til Regering og Folketing om at undgå, at Danmark lukker sig om sig selv af frygt for det fremmede. Og om, at åndsfrihed, medmenneskelighed, retsbevidsthed og retssikkerhed skal være vort samfunds fundament - også i udlændingepolitikken. En appel om tolerance og humanisme.

Der er grund til stærk bekymring for, at Danmark skridt for skridt bevæger sig væk fra idealer, der er grundlæggende og grundfæstede - og nødvendige at fastholde.

Foruroligende eksempler er:

- Lovgivning, som medfører, at en minister administrativt kan fratage mennesker, selv børn, deres danske statsborgerskab. Muligheden for domstolsprøvelse er helt teoretisk.
- At Danmark ikke retter ind efter Den Europæiske Torturkommissions kritik af de uhyrlige forhold i Ellebækfængslet.
- At Danmark - i modsætning til en række skandinaviske og europæiske lande - ikke samarbejder med UNHCR om hurtig modtagelse af kvoteflygtninge.
- At Danmark ikke henter - f.eks. blot 200 - uledsagede flygtningebørn ud fra de fortvivlende forhold i græske flygtningelejre, sådan som flere andre europæiske lande gør det.
- At Danmark - i modsætning til andre lande, f.eks. Sverige - ikke hjemtager de få børn og deres mødre med dansk baggrund, der befinder sig i en helt uholdbar og farlig situation i kurdiske fangelejre.

De valgte eksempler kan synes forskellige. Men det, de handler om, er alvorligt:

- overdragelse af retssikkerhedsafgørelser til administrativ beslutning hos en minister.
- manglende respekt for de rettigheder, børn har i henhold til FN's børnekonvention, som Danmark har tilsluttet sig.
- manglende respekt og lydhørhed overfor FN's og international kritik

Den aktuelle debat understreger, at når først respekten for menneskers rettigheder begynder at skride, er det selve fundamentet, der eroderes.

Dermed rammes også den humanisme, som Danmark plejer at repræsentere internationalt. Vi er ikke længere det samfund, der straks træder til og hjælper. Ikke en gang vores egne statsborgere. Et flertal af de danske børn, der sidder i de kurdiske fangelejre i Syrien, er danske statsborgere, og de fleste er under 6 år. Selv ikke dem, vil Danmark og "børnenes statsminister" hjælpe.

Det er et voldsomt og bekymrende nybrud i dansk politik.

Snart er det jul. Det er hjerternes tid siges det, og det plejer at være en tid, hvor vi tænker på andre end os selv. Men det vil blive tungt at lytte til juleevangeliet og svært at høre julens eventyr om pigen med svovlstikkerne uden at tænke på frysende og bange børn i de kurdiske fangelejre i Syrien, flygtningebørnene i Moria-lejren og de fremtidsløse børn i Aunstrup-lejrens ingenmandsland.

Måske også for Folketingets medlemmer?

Ole Hartling overlæge (fhv) dr.med., tidligere formand for Etisk Råd,
Karsten Nissen, Biskop emeritus
Erik Norman Svendsen, biskop emeritus,
Jørn Nerup, professor emeritus dr. med.
Knud Vilby, journalist

Med støtte fra Bedsteforældre for Asyl